

'D'Ardennen' lokt 110.600 bezoekers

D'Ardennen, de Vlaamse thriller van Robin Pront, heeft van vier weken al meer dan 100.000 bezoekers naar de bioscoop gelokt. De teller staat momenteel op 110.600 bezoekers; laat verdeler Kinopolis Film Distribution weten.

Het mooie, tussentijdse resultaat leverde regisseur Robin Pront en producent Bart Van Langendonck alvast een zogenaamde Gouden en Diamant Award (voor respectievelijk 100.000, 200.000 en 400.000 bezoekers) werd voor Vlaamse filmproducties in het leven geroepen door de vzw Les Films du Bord de Mer (FilmFestival Oostende) met de steun van VAF/Filmfonds. De film is ondertussen al verkocht aan onder andere Frankrijk, Groot-Brittannië, Italië, Nederland, Polen, Zweden, Israël en Estland. (DM)

New Orleans-legendaire Toussaint overleden

Twee dagen voor hij normaal in de Antwerpse Roma zou optreden is Allen Toussaint, legendarische songschrijver, producer en performer, overleden. Toussaint (77), wereldwijd gelauwerd als een van de meest invloedrijke muzikanten uit New Orleans, stierf niet lang na een optreden in Spanje na een hartaanval. Vorige week werd nog aangekondigd dat hij met Paul Simon op 8 december een benefietconcert zou geven voor daklozen in New Orleans. Toussaint werkte vijf decennia als producer en arrangeur voor onder meer Irma Thomas, Aaron Neville, Dr. John, Paul McCartney, Joe Cocker en Glen Campbell. "Zijn grootste bijdrage was dat hij de r&b-traditie van New Orleans liet aansluiten bij de ontwikkelingen van de soul en de funk", zei de Rock and Roll Hall of Fame, waar Toussaint deel van uitmaakt.

Belgische jonkies winnen filmprijs in New York

22 leerlingen van een lagere school in Herstal hebben een hoofdprijs weggekaapt op het iPlural+ Youth Film Festival in New York. De piepjonge Belgen wonnen in de categorie -12 met hun korte animatiefilm *Un drôle de coco*. Het filmpje van de leerlingen van de Ecole Saint-Lambert 2 werd gekozen uit 240 projecten uit 59 landen. *Un drôle de coco* volgt een kuiken dat per ongeluk in een pinguïnezin terecht komt. De kinderen maakten de dierenfiguurtjes uit stof en karton, hielpen mee met het scenario en spraken zelf de stemmetjes in. Productiebedrijf Camera-Etc hielp de figuren vervolgens mee tot leven te brengen. *Un drôle de coco* won al verschillende internationale prijzen, nu dus ook in New York. "We vonden het een leuk project om de kinderen hun taalvaardigheid, creativiteit en dierenkennis te stimuleren met dit project."

Performance. Sarah Vanhee toont haar persoonlijke afvalberg in 'Oblivion'

Verdronken in vuilnis

Daar zit ze dan in een zee van plastic flesjes, wattenstaafjes en lege snoepverpakkingen. Afval dat Sarah Vanhee een jaar lang spaarde voor de voorstelling *Oblivion*. Maak kennis met een vrouw die niet te beroerd is in de eigen vuilnisbak te roeren.

EVELYNE COUSSENS

Het afval beschouwt Vanhee als haar 'tweede huid' die je gaandeweg te zien krijgt. © PHILE DEPPEZ

Laats ons eerlijk zijn: de kans dat u Sarah Vanhee op straat herkent is gering. Gek eigenlijk, voor een kunstenaar die in het Centre Pompidou werd uitgenodigd, al jaren te zien is op het Kunstenfestivaldearts en vlotjes door het circuit van internationale festivals hopt. Dat Vanhee bij het grote publiek wat onder de radar blijft, heeft in de eerste plaats te maken met de grillige gedaantes die haar projecten aannemen: nu eens maakt ze een boek (*Het wonderbaarlijke leven van Claire C*), dan organiseert ze een 'ideeënveiling' (*The Great Public Sale of Brilliant but Unrealized Ideas*) of een 'gedachtenchoreografie' (*Turning Turning*). Bovendien kiest ze graag voor een intieme context. Ze houdt ervan haar publiek binnen te voeren in 'verborgen' plekken zoals huiskamers (*Untitled*), besloten vergader ruimten (*Lecture for Every One*) of de gevangenis (*I Screamed and I Screamed and I Screamed*).

Tastbare en virtuele troep

Vanavond draait ze die logica om: in *Oblivion* probeert ze wat gewoonlijk verborgen blijft zichtbaar te maken in een 'gewone' theaterzaal. Het gaat om afval in al zijn gedaantes: tastbare troep, die Vanhee onverstoorbaar uit een eindeloze reeks dozen tevoorschijn tovert, maar eengoed de virtuele of immateriële waste waarmee we liever niet geconfronteerd worden: spammails, mislukte speches, gefaalde relaties, slechte herinneringen. Het is een wonderlijk concept, concreet en filo-

sofisch tegelijk, met een rijkdom aan betekenissen. De centrale kwestie 'Wat is ballast?' valt uiteen in wetenschappelijke en filosofische vragen als 'Hoe gaan we om met ons afvalprobleem?' of 'Wat zegt hetgeen ik weggooi over mijn identiteit?', en zoals vaak is er ook die politieke dimensie.

Vanhee: "Onze omgang met onaangename overtuiging is dezelfde tegenover afval als tegenover bijvoorbeeld gevangenen of vluchtelingen. We maken ze onzichtbaar en geloven dat ze daardoor 'weg' zijn."

Desondanks is Vanhee beducht voor simplistisch moralisme. "Er bestaat geen eenvoudige keuze tussen de consumptiemaatschappij en de groene idee van zero waste. Net zoals het een illusie is dat je door een muur van vluchtelingen kunt ontdeken." En dus preekt ze niet: ze toont, ze denkt na, ze spreekt met haar publiek op voet van gelijkheid, als (onder)zoekende mens.

Het engagement van Vanhee zit niet enkel in

het filosofisch overdenken van een complex probleem; evengoed steekt ze de handen uit de mouwen en brengt ze haar onderzoek op persoonlijk niveau in de praktijk. Zo was ze niet te goed - of niet te gek - om een jaar lang al haar organisch afval te fotograferen en de overige rommel uit haar vuilnisbak liefdevol te wassen en stockeren. "Naast de vaatwasser stond er bij mij thuis steeds een berg objecten - ik wilde ze geen 'afval' meer noemen - waarin ik na een tijdje behoorlijk begon te verdrinken", zegt Vanhee.

Naast die arbeidsintensieve klus was er nog de privacykwestie: je intieme afval voor een publiek tentoonstellen is geen comfortabele zaak. "Tegelijkertijd zie ik ook de schoonheid in van die outing: in de loop van de avond krijg je langzaam mijn 'tweede huid' te zien."

Toon mij je afval, en ik zal zeggen wie je bent. Twee en een half uur na het begin van *Oblivion* is de scène vol, en wordt Sarah Vanhee omringd door alles wat Sarah Vanhee vooral niet wil zijn. Dat zien gebeuren is spectaculair onspectaculair, maar ook bijzonder ontroerend.

Oblivion, van donderdag 12 november tot en met zaterdag 14 november om 19.30 uur in CAMPO Victoria, Gent www.campo.nu.

Officieus overleden

► Sarah Vanhee is geboren in 1980 te Oostende.
► Brengt mix van theater, literatuur en beeldende kunst
► Kent in 2008 zichzelf een fictieve oeuverprijs toe, maar stuurt haar eigen doodsbericht uit voor de uitreiking.
► Verkoopt in *The Great Public Sale of Brilliant but Unrealized Ideas* (2009) artistieke ideeën om te wijzen op de verstrengeling tussen creativiteit en commercie.
► Dringt met *Lecture for Every One*, een speech van 15 minuten, onaangekondigd boardrooms van bedrijven binnen om het te hebben over 'samenzijn' (ECO)

'Onze omgang met afval is dezelfde als met vluchtelingen. We maken ze onzichtbaar en geloven dat ze 'weg' zijn'

SARAH VANHEE
KUNSTENAAR

**F=STI
V=A L van de
G=L IJ K
H=I D**

**9 + 10 + 11
DECEMBER 2015
VOORUIT GENT**

Acteurs: Connie Palmem / Tutti Fratelli / Marleen Temmerman / Saskia De Coster / Francesca Vanthielen / Ish Ait Hamou / STUFF / Naema Tahir / Michel Maus / John Crombez / Jean-Jacques Cassiman / Reinhilde Decler / Fikry El Azzouzi / Maud Vanhauwaert / Dirk De Wachter / Guido Belcanto / Wolf Suschitzky / Johe Devynck / Paul Verhaeghe

WWW.FESTIVALBELGIUM.BE

Next Festival
13.11 - 28.11.15
Europametropolis Lille - Kortrijk - Turnhout - Waregem

TE ZIEN OP NEXT FESTIVAL...

Absence
Eric Joris & Peter Verhelst / CREW & NTGent
Een hypertechnologische laatste in de toernooi